

religionem ad finem talem vel talem/non est credendū. nec ipse licite illam religionē sice egredi potuit sicut de facto egressus est. et ultra q̄ nec etiam yxorē t bona successio nis superioris tacte. potest licite repertere seu retinere nomine. p̄prio scriptum manu p̄pria. **E**go matheus Roedor sacre theologie professor indignus supposita veritate casus p̄missi t circumstantiarū eiusdem in forma qua ponitur. sentio cōformiter ad deliberationē domini Lancellarii su pra positam. In cuius rei testimoniu hāc deliberationem meam propria manu scripsi t nomine meo signavi. **I**n quorū testimoniu nos Johs/ rector vniuersitatis prefate/presentes litteras sigilli Recto ric dicte vniuersitatis appensione/duxi mus muniēdas. Anno t die quib⁹ supra.

Finit.

Incipit tractatus
eiusdem magistri Johannis de Herson. de
tpantia in cibis/potu t vestib⁹ platoꝝ.

Habam in yna priori lectione ab solui/ sicut potui/dubitatio nem non mediocrem/sup absti nentia p̄petua a carnib⁹. an licita sit apud solitarios reli giosos/imitatores Johs baptiste in here mo. Telle nūc sub p̄pendio maiori sumi liter elucidare qualis tpantia in cibis t po tibus/in vestitu t ceteris. aut necessaria sit aut cōgrua pdicatori: ib⁹ aut platis. quorū est officiū/ instar Johis/ p̄ire ante faciem dñi t parare vias ei⁹ ad dādā scia⁹ salutis plebi eius. **A**d hāc dubitatōne sub vni ca p̄clusione r̄ndeо. Expediētius est t effi ciens pdicatorē et plati⁹/declinare ad au steritatē vite et p̄citatē in vestib⁹ i cibis et potib⁹ et paucitate seruitor⁹ et similib⁹ q̄s hoībus secularibus talib⁹ d̄formari. **E**c in primis si attendim⁹ vitā xpi quemāra est instructio/si p̄terea aploꝝ t alioꝝ sancto rū exempla recogitam⁹/ p̄spicuum esse debebit apud xpianū id qđ dicim⁹. Fator in quir discretissim⁹ aug⁹ fator de p̄ciosa ve ste. erubesco. nō enī decet hāc p̄fessionē nō hāc monitionē. nō decet hec mēbra. nō decet hos canos. **E**t arguo sic inquisitive Pompā in vestib⁹/in ferculis/in seruitori bus/aut querūt ecclesiastici ad placenduz dso. vel vt pficiant p̄ximo. vel ad ecclesie honestatē t auctoritatē. Quidā enī ad ali

quābarū rationū confugiūt.

Non primū vt placeat deo. qm̄ re rū est illud hiero. nō tenera vestis/ sed mūdicia mētis/ ornatum facit clericorū. Constat insup plus placere deo oga pietatis in quib⁹ p̄nt exp̄di ea q̄ talis p̄p̄a req̄rit. Si q̄ris iḡt pl̄ deo placere oga deo magis placenta facito. alioquin apud te mentē iniquitas sibi. q̄ iam non soli deo magis p̄ talia placere p̄tendis. sed veltibi vel mundo.

Querūt ecclesiastici p̄ talia pfice re p̄ximis t subditis/ videat obse cro ne turpiter fallantur. t tora (vt aiūt) via errēt. Plus enī scādalifat pompa clericorū ipos laicos. tā principes q̄s altos q̄ edificet. Plus ad indignationē t mur mur t inuidiā eos cōcitat q̄s ad amorem t plus augent in eis auariciā t supbia q̄s extinguit. Debet autē ee officiū clericorū monere subditos verbis t exēplis ad vir tutū exercitia humilitatē frugalitatē t so brietatē. Porro nō habet opus ista ps allegationib⁹ scripturarū vt doceam⁹ p̄paz esse in scandalū laicorū. Interrogat exp̄tie t magna voce clamabit. Ita ē. nibil ve riūt est. Nam vñ fuit tāta principū t secu larium deuotio apud antiquos ecclesiasti cos paupes t pānosos. Unde tantis hon or. tanta reuerentia. tantus cultus. vñq̄ quia pompas tales nibil pendebant. Id circo tanq̄s apud bonos t fidèles dispen satores/copiosissime eis ministrabant di uitie. qui postq̄s insolescere t eis abuti ce perunt/in contrariū versa est prior largitō dico in direptionē t contemptū. Judiciis auribus vñ ex principib⁹ nostri tem poris precellentes/ coram quo dum fieret sermo de refrenatione t moderatione p̄parum statū in regno francie nimis exuberantium t aliarum expensarū propter quas nisi prouisum fuerit/ si audes rapine et iniusticie t odia t seditiones saltē oc culte fiunt propter que omnia teste sapiente regnū de gente in gente trans fertur. Respondit indignabūdus princeps ille. incipiant ecclesiastici apud quos tota pompa est. tota supbia t in vestibus t in prandib⁹ et in omnibus. t de singularibus facta est tunc narratio. ybi que ad honorem suum ecclesiastici vident̄ agere/ illa in magnā eo rum t sue ecclie cōtumeliā t probrib⁹ cō memorata sunt. prandia loquor et cetera

L 5

De temperantia

B prodigalitatis facinora. **S**i vero dicāt ecclesiastici q̄ talia nō agant ad supbiam suā vel excellētiā. sed vt p̄formen filis ap̄d quos viuūt. et vt erubescētia videtur nisi honorabiliter sint inter proximos et alios imo q̄ ampli⁹ est/ vt scādalissent eos. tanq̄ ipsi sint auari vel hypocrite ficti. nisi fm̄ tpa tpaliter se habeant. et morib⁹ alioꝝ cōformes sint. **V**ideant obsecro sic dicentes. **P**rimū ne cōtrarien⁹ huic p̄cepto. **N**olite cōformari huic seculo. **N**e p̄terea ip̄i quo- rum interest errores alioꝝ corrigerē in si- miles aut peiores ruant. dum eos nō emē dare sed imitari volunt. **I**ta ne videlicet si omnes supbi facti sunt auari dissoluti. p̄ digi et reprobi. ip̄i ecclesiastici ne dissimili tudine sua eos offendant paria vicia secta buntur. **A**bsit. imitanda potius est buoni- litas xp̄i non exhorrenda nec erubescē- da vilitas que ppter eum in sinipi⁹ deie- cionem sustinet. **C**eterū cū addunt si- bi p̄cavere ne de auaricia et ipocrisi noten- tur si fuerint i talib⁹ pompis partiores ce- teris. **E**sset hec euasio colorata/ si nō esset modus rōnabilis et pius et iustior/ p̄ quez hanc ab hominum cordib⁹ estimationem abolerent. **F**ateor enī et sic est/ oportere vi- ros ecclesiasticos tollere quātum et mode- pūt/ omnem ab eis auaricie et ipocrisi su- spitionē si pdesse subditis voluerint. **V**e- rum quippe est illud angustini q̄ bonam p̄scientiā deo. primis vero famā bonā de- bent/ et in hoc cōdoleōdus est qui famā suā neglit. **O**d si quis ex platis sibi parce vi- uat/ pompas oēs abuiciens vel abhorres. thesauriset nihilomin⁹ et extorqueat vnde cunq̄ pecunias. reddit se non negabo p̄tē- nendū longe amplius/ q̄ si non dicā libe- raliter sed prodige et p̄opatice virtute pol- leat. nisi q̄ t̄pantiā istam exteriorē modera- torē ostendit iudicabif̄ rōnabiliter fer- mentatus fermento phariseoz q̄d est ipo- crisis. **D**icet nempe istam pompā extrin- secus negligere/ nō ad humiliatē sed tena- citatem. nō ad virtutē sed ad celandū qua- licūq̄ modo vite sue turpitudinē. vel deni- q̄ sic vi lucrosius atq̄ liberi⁹ subditos se- ducat. seductosq̄ licentius spoliet laceret et perdat. **Q**uid igitur acturus est pre- latus ne subditoꝝ morsibus pateat tanq̄ auarus seu tenax sordidus aut fictus/ si n̄ laute vel v̄sitata alioꝝ prodigalitate vix- rit. si non ecclesiastica bona in v̄sus p̄pha-

nos dissipauerit in vestib⁹ et prandib⁹. in familiarib⁹ ociosis et discolis. quid inquā acturus est. **R**ñdeo sub vna veritate satis notanda. **V**ir ecclesiasticus p̄fertim cura- tus vel platus/ non solū potest licite dare ī publico elias suas et ante se tuba canere. **H**est se manifestare cuꝝ facit eliam. **S**ed enī am ad hoc agendū obligatur pro loco et tē pore/ tanq̄ in exemplū positus aliorum et velt lucerna ardens super candelabrum et omnibus luceat qui sunt in domo ecclē- sie sue. **S**i autē egerit hoc/ toller omnem suspitōnē tenacis auaricie quādō mōstra- bit operib⁹/ q̄ sibi parcus est/ vt alijs fru- ctioliū largiatur. et bona ecclēsie recipie- non vt rapar consumptor sed/ vt pius di- stributor. **L**ognoui vnum qui pleriq̄ di- stribuebat aliqua in publico sub hac intē- tione. qui nō dedisset in occulto. nec erra- re putandus est. **S**ed errant plane qui p̄- latos quosdā laudare se credunt/ cuꝝ dicūt eos nihil dare in oculis hominū ad evita- tionē vane laudis. **N**am ad dandū publi- ce p̄ceptum habent quod alijs est consiliū. **C**Dicet statim aliquis s̄niām hanc cōtra- dicere verbis xp̄i quib⁹ nos instruit dices. **Q**um facis elias/ nesciat dextera tua quid faciat sinistra tua. et itez. **N**oli tuba canere sed da in abscondito et pater tuus q̄ videt in abscondito reddet tibi. **I**ta est. sic iubet xp̄s. iubet nihilomin⁹ vt luceant opera no- stra bona. vt glorificant patrē nostrū qui ī celis est. **A**lt fortassis inuicē aduersari pu- tarentur hec duo mandata/ si non ex locu- tionis circūstantia pateret cōcordia. **V**ule- quippe xp̄s vt opa nostra fiant et in absco- dito quo ad intentionē non capiāt delau- dis proprie. et in publico ppter augmenta- tionem in proximis diuine glorie. sicut di- cit greg⁹. q̄ sic opus fiat in publico q̄tūs intentio manet in occulto. **S**cio et be- nescio/ q̄ istud plurimū babet difficulta- tis apud nō exercitatos in virtutib⁹. et qui nondum didicerunt humilier sape/ et bu- mane gloriuncule fauores despicere. pro- pterea apud eos qui non habent ex officio prodesse ceteris/ pleriq̄ tutius est atq̄ cō- sultius occultare bona sua ab oculis bo- minum. q̄tūs eandem regere possint et con- servare a surreptione et flatu inanis glo- rie apud deum. incredibili siquidem faci- litate exufflat ventus superbie/ elie fructū a manu dantis eam in conspectu aliorum.

nisi fuerit man⁹ hec p humilitate prius solide clausa cōtra talē supbie ventū. ¶ Dō pterea videte queso in quātis se ppleratibus inuoluūt. t̄ quomō ponūt in rete pedes suos plati p̄cipue qui alioz gerendorum suscipiūt prius q̄ solidati sint in virtutib⁹. maxime in humilitate. quoniā obligat eos suscep̄tū officiū/ventilare t̄ expōnere opa sua bona ad aurā publicaz; sicut elias. p̄dicationes. t̄ cetera pietatis officia. Sunt enī in loco iſtituti nō adquirende pfectōnis sed exerceſcē. Ideo iuſſione apostolica phibet neophitus ordinari. ne i ſuperbiā elatus rc. Tamē tales plati inexer citati/ſi agere iſta tēptauerint/vit aut nū q̄ euadunt p̄cipiciū ſoueam. ſ. elationis t̄ tumescētis supbie. Difficile quidē ē illud bene agere qđ nō ante didiceris. Etſi hoc in omni arte verū est/ maxime tñ in arte artū que eſt bene viuēdi ad regimē aiarum. Ad hoc p̄poſitū exponit gregor. de quibus dam platis illud de Job p̄allegatū. posuit in rete pedes suos t̄ in maculis suis am bulat. ¶ P̄dictis cōcludamus nō oportet re viros ecclesiasticos consumere bona ecclie in p̄paticis vſib⁹ ad evitandū noītā auaricie. Sunt quippe modi alij/p q̄s melior t̄ sanctior fama queri pōt. Porro si vir ecclesiasticus in reliquis bñ vire rit pudice iuite t̄ pie/nullo modo genera bit ſuſpitionē de ſilatōne ſanctitatis. ſibi pce viuendo augebit p̄famia ſua. t̄ erit odor bon⁹ bonis. ¶ Ceteruz apud quosdam malignātū t̄ oīm quātūq̄ ſancte facia calūniantiuz linguisq̄ maledicis ſp loquētū iniqua/ nullus p̄ficere pōt quin gloriā ſequat innidia t̄ inuidiam mala de tractio. Sed taliū p̄tēndus ip̄e p̄tēpt. nec extimescēdūz ſcandalū. qm̄ ceci ſunt eſ duces cecoz verba xp̄i ſunt ad ap̄los.

Propas ſuas eccluſare volētes/ ſuigūt. Agim⁹ inquiūt talia. nō qđ in corde nrō ſit supbia. nō ad extollentia oculoz. ſed vtimur hiſ tanq̄ nō vſtētes. vt ecclie p̄ hoc cū ſeruitorib⁹ ſuis honoreſ et honorata magis t̄ magis reuereat. t̄ ſit el⁹ efficacior auctoritas. ¶ Verū attendat ſic dicētes primo q̄ honor dari debet in testi moniū virtutis. nō ppter exterioreſ diuiti as vel ornatiū. Inducūt ergo cām erroris ad populū. qui ppter pompaſ mouēt eos ad honorandā eccliam cum ſeruitorib⁹

ſuīs. quoniā ppter virtutē t̄ honorū futu rōrū adeptionē poti⁹ debet venerari. Alio quin xp̄s t̄ eiusdē apli non ſufficienter or nassent ecclia t̄ honorassent. q̄n talia in ſe contēpſerunt t̄ alijs ſgnenda ſuaserunt. Unde t̄ Jacob⁹ inculpat eos qui honorā do dinites in aureo annulo t̄ veste fulgi da ſprenis pauperib⁹ pſonas accipiliūt. Et Bernardus ad eugenii libro de conſideratione. Tu paſtor pcedis deauratus tam multa circūdatuſ varietate. oues quid capiunt. Si auderem dicere/demonū magi q̄s hominū pſcua hec. Hic faciebat Petrus. ſic paulus ſuadebat. Item petrus ne ſciatur aliquādo pcessiſſe vel gēmis ornat⁹ vel ſericis. nec tectus auro. vel vext⁹ equo albo. nec ſtipatus milite nec circūſept⁹ mi niſtris. abſq̄ hoc tamē credidit ſatis poſſe implere ſalutare mandātū. paſce oues me as. ¶ Rursus ſi viri ecclie aſtici talib⁹ vti tur pro ſolo honore ecclie aſtice ſtat⁹. qua ratione dimittunt iſi tam magnā partem ſacerdotū curatoz. in ſtatu tam inculto q̄s in infimo t̄ plebeio. immo qua temeritate iſos ſpoliant t̄ denudant. Amplius dicūtum eſt q̄ apud ſeculareſ princiþes t̄ ali os plus irrideſt iſta pompa/q̄s in honore vero teneat. imo t̄ paupes minus audent ad tales accedere pro petendo cōſilio aut confeſſione facienda t̄ ſic de ſimilib⁹. qui t̄ videntes eos in ocio ſplendide cotueraſi ſeipſos autem egenos t̄ pannosos labo ribus iugib⁹ atteri. remurmurant inuiden t̄ detrabunt. quos ſi viderent in humiliatē ſe gerentes/ amarent. t̄ eorū aspettu/ animeq̄ores fierent tolerare pauperiē ſortis ſue. ¶ Præterea ſuſtentatio pompa rum fieri nequit abſq̄ multis expens. que trahunt ſepe ad queſtus mercenarios t̄ tra pinas iniuſtas. ad fraudes t̄ curas graues ad querelas in ſuper mordacissimas ſub ditorum. propter infamē vitam ſeruitorū turpiſſimorū. quos ocium multa mala do cut. t̄ nefanda ſcelera ppetrare compellit. Scitis vero q̄ in dominos redūdant ex celiſ ſtūt̄ ſeruitorib⁹. ¶ Ceteruz ſicut qui tangit picem inquinabitur ab ea ſapienſis imo expientie teſtimonio. et qui fouet in ſinu ſuo ignem t̄ colubruz/ ardet et mordetur. ſic difficile eſt apud multos pene impoſſible. vt inter ſuperbos tales cultus t̄ honores forinſeos conuerſen t̄ non inde ſuperbiant. Nam qui cōicauerit

De temperantia prelatorum

supbo/induct supbiaz. **S**ed esto q̄ ip̄i
sunt tanta stabilitati humilitatis radice/
quales profecto nondum sunt: cur de ipsa
humilitate christi erubescunt in publico?
cur superbiā ostendunt in opere quam
non habent in corde: cur suis exemplis ir
ritant et scandalisant corda principuz et se
culariū ad p̄mutandū tales pompas, et p
digalitatem quas ab eis totis virib⁹ effuga
re deberent. **A**ullū rursus regnū est tam
opulentū quod nō per luxuriosam prodi
galitatem et nutricē eius rapacem avarici
am/ sceleri labefactione dissoluat. quēad
modum tradūt Valerius et Tullius. et si
silerent tamē maximoꝝ regnoꝝ proditō
in exemplū huiꝝ est veritatis. Abyssus ita
q̄ expensaꝝ/abyssum inuocat diuitiaꝝ. q̄
fit. vt eueniat illud pueris decātarū. q̄ sua
cōsumūt/ cū deest aliena sequūt. hinc frau
des. hinc dol. hinc iniusticie varie. ppter
qd̄ de gente in gente transferat sapiens.
Quāta deinceps mala. pueniant ex co
mestationib⁹ ecclesiasticoꝝ crebris atq̄ su
perfluis q̄s enarrer. vnuꝝ prandiū. p̄ replē
do ad grauedinē et nauſeā/tres vel quatu
or ventres. sepe centū paupes reficere suffi
ceret. celerius tñ oſsumim⁹ et pdimū vnuꝝ
francū in tali crapula q̄s dam⁹ vnuꝝ denari
ump elemosinis. Ibi detractōes. ibi ebrie
tates. ibi tpiſ dānosissima pditio. ibi con
tra bonorū vitam et omnē honestatē. imo
sepe contra catholicā veritatē sub iocundi
typo/infames sūc frequentātur. **T**ur
piter ista fierent apud seculares. turpissime
apud ecclesiasticos omnes. sed turpissime
apud platos et theologos. Nōnunq̄ inue
niuntur adeo. vt iam de se puerbia quedam
apud vulgus generauerunt sue ebrietatis
vel crapule. Nam et cibi aliqui et vina p̄cel
lentia tanq̄ ab inuentorib⁹ aut cultorib⁹
denonant sicut dicit. Lorte iacobitaz et vi
num theologoz tc. Addē q̄ pleriq̄ inuita
ntes alios ad cōuiuia/ grauib⁹ expensis
et sollicitudinib⁹. inuitati vero magnis di
spēdīs et fatigīs fatigāt. Ita refert Sen.
dicens serenuꝝ de tranquillitate cū dicebat
non ad cenā se itur ad eūz qui p̄ hoc sibi
nihil debitur esset. **P**ostremo quid sūt
viri ecclesiastici nisi quidam elemosinari
bonoꝝ ecclesiasticoꝝ et ipsoꝝ. nō quidem
dñi sed dispēsatores. In quib⁹ hoc solū p
se et suis habent quo p̄tentari eos mandat
apl̄s. alimēta. s. et quib⁹ tegant. Diffinītyl

tra Berni. q̄ quicqđ vltra retinet/rapina ē
imo sacrilegiū. Dura vero sūa p̄tra eccl
esiasticos et eos q̄ thesaurisant. et q̄ in luxu
riis varijs et impudicijs conuersant. nihil
dantes paupib⁹. **N**uocīra incidit non
mediocris questio. si ecclesiastic⁹ dispen
sans imo dissipās in v̄sus pdigos et iniu
stos bona eccl̄sie sue teneat ad restitutio
nem. p̄sertim cū dictū sit auctoritate berni.
cui biero. consentit. q̄ quicqđ ecclesiastici
vltra parcū vestitū et v̄ctuz retinet/sacile
giū est. **S**i sacrilegiū ē/ v̄tig⁹ iudicat per
furto. furtū vero restituendū. nullus ē qui
ambigat. **S**imilē questionē formant alij
de ecclesiasticis/ nō deseruientib⁹ suis be
neficiis/in horaꝝ p̄solutione et alioꝝ obse
quiorū impletione. ppter qđ datū est bene
ficiū. Nōne ea inquiūt restituere debent
que tunc p̄ceperint. **E**t forte ad primū
nō potest dari simplex et absoluta respōsio
Sunt itaq̄ aliqua bona cōmissa fidelita
ti ecclesiasticoꝝ. ordinata tñ et limitata vel
a iure vel a fundatoribus/ ad certos v̄sus
pios. vt q̄ episcopus vni der hospitali ta
les redditus vel numerū aliquē egenorūz
sustentare. quo casu non est dubiuꝝ/ quin
omissio culpabilis istorū ad restituzioneꝝ
obliget quo ad deū. et sepe quo ad foruz et
trinsecum. Et in hoc est simile de elemosin
ario. qui vltra stipendia recipit centū li
bras p̄o distribuendo pauperib⁹ si prodi
ge aliter exponat. peccat et restituere tenet.
Si aut̄ bona talia sint data generaliter et
indistincte alicui ecclesiastico. tam p̄ su
stentatione sua/ q̄s p̄ exercitio pietatis. tūc
potest h̄mōi ecclesiastic⁹ mediocriter ut il
lis bonis fm decentiā sui status etiaꝝ vbi
nihil residui sup̄esser. Qualiter vero etiaꝝ
bitur h̄mōi decentia status/ nō potest sub
v̄li regula diffiniri. sed estimabit in certa
latitudine. puit sapiens iudicabit. Et quo
niam nimis afficimur ad nosipos et ad ex
cellentiaz oculoꝝ nostroꝝ/ tūcius est atq̄
salubrius cuilibet ecclesiastico/ declinare
ad frugalitatem et parcitatem status sui. vt ali
quid relinquaꝝ pauperib⁹. Tūcius insup
est pauca sibi querere que videlicet satis li
bi esse debeat. q̄s in multis beneficioꝝ ad
ministrationib⁹ velle abūdere. quoniā p̄
culdubio apud bene estimātes/ illa nō sūt
nisi onera et aie pīcula. vbi locū habet illa
regula. Qui plus p̄mittit ab eodem plus
exigit. Unde siq̄s habeat beneficium/ quo

rationabiliter debeat p̄tētari sīm utilitatē quā offert aut offerre potest eccl̄esie. v̄ltra hoc beneficiū aliud assumit/ ip̄e cum hoc peccat q̄ p ambitionē accumulat sibi nouum onus ministratiōnis. que nunc aut vir fit sine piculo infidelitatis alicui? Nā nunc querē inter dispensatores vt fidelis quis inueniat. Qd̄ si pdigē disp̄gat bona b̄mōi/ in alios v̄sus aut auare retineat. ip̄e v̄ltra scandalum qd̄ alijs dat/ profecto pecat grauiter. t̄ nō minus sepe q̄s sacrilegus Sed q̄ ad restituōne teneat/ nō auderē diffinire. t̄ hoc ppter illam obligationē vagam t̄ incertā/tam in bonis q̄s in psonis. Similiter nō estimo certū esse quo ad scđam questionē q̄ eccl̄esiastici nō facientes seruitū. ppter qd̄ datur beneficiū/ et si grauiter peccent/ ad restituōne sunt astri cti. Scio tñ q̄ tutius esset apud tales. vt d̄ cetero vel renunciarent pluralitati beneficiorū suorū. vel parcū viuerēt solito. quatinus in aliquo/ priores infidelis dispensationis offensas/ delere valerent. Ita locum h̄i habet illud Aug. consiliū. Tene certū. dimitte incertū. Ita deniq̄s cōclu damus tū ex priorib⁹ causis. tum noīatim ex hac radice/ illam quā ab initio posuimus cōclusionē. expeditius sc̄z esse plātū declinare ad parcitatē t̄ austerritatem vite in cibis t̄ potib⁹ tc. et non erubescere paupertatem christi. q̄ latare in his frenā t̄ hominibus secularib⁹ cōformari. Immodo be ne viuat. In alijs affirmo q̄ paup̄tas r̄v̄ licitas/ cum magis exornabit t̄ honorabit/ q̄s alios sua prodigalitas atq̄ superbia.

Finis.

Incepit sermo ei⁹
dem de vita clericorum. habitus tpe qua
dragēsimali ad clerum.

De finemini t̄ credite euangelio. Marci primo. Euange liuz bōdiernū cui credi oporet/ sub tali fine cōclusit xp̄s vt diceret. Qui se humiliat exaltabit. Quid aut̄ aliud est penitētia q̄s humilitas vera sub deo. placationē ei⁹ po stulans cū venia delictoz? Penitemini ergo. hoc est humiliamini sub deo offendio. t̄ ab eodē placato exaltabimini. Ita enī credere euāgelio equū est. qm̄ qui se humiliat exaltabit. Qui se humiliat in curia penitētie. exaltabit eū curia misericōdie. qm̄ su p̄cepta

tat misericordia iudiciū. Damnati quidē sumus nos peccatores coram iusticia. ad miā appellare fas habemus q̄sdiū viuimus. tādiū enī sedē tenet eadē mīa. Qd̄ si aduersarius et accusator nōster diabolus quoliber obnīti voluerit. habemus te p̄ trouam clementissimā. te aduocatā sapientissimam te auxiliatricē potentissimaz virgīnem matrē. que ab omni eccl̄esia regina mīe et aduocata nostra conclamaris. Si igitur regina mīe es sicut es. tuū est causaz misericordie tueri. t̄ curie sue iura illibata seruare. Est aut̄ ius curie hui⁹. vt qui veit ad eā nō ejiciat foras. sed ab accusatōe sua subleuetur absoluaturq̄. Ecce patres t̄ frates quanta nobis fiducia est de salute et exaltatione nostra si p penitētē appellationem ad mīe forū/ causaz n̄rē prauitatis iam a iusticia rite dānatā deducimus. Deducim⁹ aut̄ si nos metipos accusam⁹ iudicamus t̄ dānam⁹. Si nos metipos iudicare mus in q̄ apls nō v̄tig⁹ iudicaremur. Si iudicaremus penitēdo nō iudicaremur penam patiēdo. Nolum⁹ certe damnari. ecce vñicū post peccata pater effugū. Confugiam⁹ ad curiā mīe. ad illā penitētia nos deducet ybi p aduocata t̄ patrona sororē nostrā habem⁹ t̄ matrē iudicis nostri. qui spernere nos nō poterit. qm̄ ipse caro n̄rā et frater est. Hanc matrē adeam⁹ p impenitētione mīe. Et vt de penitētē humilitate p nostra exaltatione viuaci fructuosoq̄ sermone loquamur. supplicem⁹ et dicam⁹ illud angelicuz. Ave gratia plena domin⁹ tecum. Penitemini t̄ credite euangelio. Noīatim huic euangelio. Qui se humiliat exaltabit. Qui se humiliat p penitētia exaltabit p gratiā t̄ gloriā. Viri p̄fes et frates. Et si solū dñi n̄rī Ihu xp̄i imperium/ subditis suis omnib⁹ et quidem omnia sibi subiecta sunt iure creationis. repartitionis et conservationis) satis esse debeat ad obediendū sibi/ vt agant dignos penitētiae fructus. penitemini ait. nibilomin⁹ appropriate ad psonas nostras q̄ eccl̄esia stice dicimur. t̄ quas sermonis n̄rī tenuitas p̄monere nūc accepit/ assumi posse vī deo p̄suasionē nostrā ad penitēdū extribus/ more oratorio. A statu psonae. a loco. a tpe. Ita enī agere Licero. ita Aristo. et oratores ceteri docuerūt. Scđm quetria/ triptitā sup penitēdi necessitate/ orationē p̄teremus. Prima quidē argumētatio

CCS